

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

Број захтева:

Датум: 25.06.2021. године

СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ -
ПОСРЕДСТВОМ ВЕЋА НАУЧНИХ ОБЛАСТИ

ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА

(члан 75. Закона о високом образовању)

I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА

1. Име, средње име и презиме кандидата: ЖАРКО (СРЕТЕН) ПЕТКОВИЋ
2. Ужа научна област за коју се наставник бира: ИСТОРИЈА РИМА
3. Радни однос са пуним или непуним радним временом: ПУНО РАДНО ВРЕМЕ
4. До овог избора кандидат је био у звању: ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР

у које је први пут изабран: 13.03.2012. године

за ужу научну област /наставни предмет: ИСТОРИЈА РИМА

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање: 12.07.2022.
2. Датум и место објављивања конкурса: 14.04.2021. „Послови“, сајт Филозофског факултета и сајт Универзитета у Београду
3. Звање за које је расписан конкурс: РЕДОВНИ ПРОФЕСОР

III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ РЕФЕРАТА И О РЕФЕРАТУ

Назив органа и датум именовања Комисије: ИЗБОРНО ВЕЋЕ ФИЛОЗОФСКОГ
ФАКУЛТЕТА, 02.04.2021.

1. Састав Комисије за припрему реферата:

Име и презиме		Звање	Ужа научна област	Организација
1	др Вујадин Иванишевић	Научни саветник		Археолошки институт у Београду
2	др Ифигенија Радловић	Редовни професор	Историја	Филозофски факултет у Новом Саду

3 .	др Снежана Ферјанчић	Редовни професор	Историја Рима	Филозофски факултет у Београду
4 .				
5 .				

2. Број кандидата пријављених на конкурс: ЈЕДАН
3. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије: НЕ
4. Датум стављања реферата на увид јавности: 31.05.2021. године
5. Начин (место) објављивања реферата: огласна табла Филозофског факултета у Београду
6. Приговори: /

**IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА
ФАКУЛТЕТА: 25.06.2021 .**

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата **проф.др Жарко Петковић** у звање **редовног професора** вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начини и поступку стицања звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Проф. др Миомир Деспотовић

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл.72.ст.4. Закона;
5. Потврда да предложеном кандидату није изречена мера јавне осуде за повреду Кодекса;
6. Изјава о изворности;
7. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

Напомена: сви прилози, осим под бр. 4.и 5. достављају се и у електронској форми.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ДС/ПС 05/4-02 бр. 771/1-III/1
25.06.2021. године

На основу члана 75. став 2. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС», бр. 88/17, 27/18, 73/18, 67/19, 6/20 и 11/21) и члана 227. став 2. алинеја 3. Статута, Изборно веће Филозофског факултета, на својој XXII редовној седници, одржаној дана 25.06.2021. године, на предлог Комисије, донело је следећу

О Д Л У К У

Утврђује се предлог одлуке да се др Жарко Петковић изабере у звање РЕДОВНИ ПРОФЕСОР за ужу научну област ИСТОРИЈА РИМА, са пуним радним временом, на Одељењу за историју, на неодређено време.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Филозофски факултет у Београду је на основу предлога декана Факултета и Одлуке Изборног већа Факултета о расписивању конкурса, објавио конкурс за избор у звање редовног професора, за ужу научну област ИСТОРИЈА РИМА, због потребе Факултета, Одељења за историју.

Изборно веће Филозофског факултета, на седници одржаној дана 25.06.2021. године, разматрало је Извештај Комисије за припрему извештаја о пријављеним кандидатима, и утврдило да предложени кандидат др Жарко Петковић испуњава све услове прописане чланом 74. и 75. Закона о високом образовању ("Сл. гласник РС", број 88/17, 27/18, 73/18, 67/19, 6/20 и 11/21), чланом 135. Статута Универзитета ("Гласник Универзитета у Београду", број 201/18, 207/19, 213/20, 214/20 и 217/20), као и услове прописане Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, па је донета одлука као у изреци.

Доставити:

1х Универзитету у Београду
1х др Жарку Петковићу
1х Одељењу за историју
1х Стручном сараднику за радне односе
1х Одсеку за правне послове
1х Архиви

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

Проф. др Миомир Деспотовић

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА

Одлуком Изборног већа Филозофског факултета Универзитета у Београду донетом на XIX редовној седници 1. и 2. априла 2021. године, изабрани смо у комисију за припрему извештаја о кандидатима за избор у звање **редовног професора** за ужу научну област **Историја Рима**, са пуним радним временом, на неодређено време. На конкурс, објављен у Огласним новинама Националне службе за запошљавање „Послови“ 14. априла 2021. године, пријавио се **др Жарко Петковић**, ванредни професор Филозофског факултета Универзитета у Београду. На основу увида у поднети материјал, слободни смо да Већу поднесемо следећи

ИЗВЕШТАЈ

Биографски подаци

Жарко Петковић је рођен 1968. године у Београду, где је завршио основну школу и гимназију. Дипломирао је 1994. године на Одељењу за историју Филозофског факултета Универзитета у Београду и потом исте године уписао постдипломске студије на Катедри за Историју старог века. На поменутој катедри је 1995. године изабран за асистента приправника. Магистарски рад под насловом *De Legibus и Цицеронова политика крајем педесетих година* одбранио је 1999. године (ментор: проф. др Слободан Душанић). Исте године је на Катедри за Историју старог века изабран у звање асистента, а реизабран 2003. године. Докторску дисертацију *Спољна политика Понтске краљевине* одбранио је 2005. године (ментор: проф. др Слободан Душанић). Следеће, 2006. године, изабран је у звање доцента за ужу научну област Историја старог века на Одељењу за историју Филозофског факултета Универзитета у Београду, а реизабран 2010. године. У звање ванредног професора за ужу научну област Историја Рима на Одељењу за историју Филозофског факултета Универзитета у Београду изабран је 2012. године, а реизабран 2017. године.

Научни и стручни рад

Ж. Петковић је од почетка универзитетске и научне каријере објавио већи број научних радова у угледним међународним и домаћим часописима, тематским зборницима и зборницима са међународних и националних научних скупова. Његов опус обухвата и две вредне монографије – прва је посвећена спољној политици Понтске краљевине, а друга последњим деценијама римске републике и успостављању принципата. Посебно место међу радовима Ж. Петковића заузимају драгоцене уводне студије и коментари уз преводе дела римске историографије и других извора на српски језик. Писање ове врсте текстова од аутора изискује велику ерудицију и изузетно познавање материје. Њихово објављивање је значајно јер обогаћује и увећава корпус античких текстова преведених на српски језик. Треба нагласити да Ж. Петковић предано ради и на објављивању епиграфске грађе са простора римских провинција Горње Мезије и Далмације. Укупно гледано, његов научни опус карактеришу изузетна ученост и ширина

интересовања, која сежу од историје римске републике, преко царске епохе, до позне антике и историје раног хришћанства.

Научни радови објављени пре избора у звање ванредног професора (1997–2012)

До избора у звање ванредног професора Ж. Петковић је објавио једну монографију, два коментара античких текстова са уводним студијама и већи број научних расправа. Монографија *Спољна политика Понтске краљевине*, која је проистекла из његове докторске дисертације, објављена је 2009. године. Петковићево интересовање за објављивање превода латинских писаца на српски језик одражавају *Беседа за Милона*, објављена 1998. године и *Царска повест*, објављена 2009. године. Цицеронову *Беседу за Милона* превео је Војин Недељковић, док је Ж. Петковић саставио обимну уводну студију, која има све карактеристике монографије, и коментаре. *Царска повест* обухвата преводе животописа царева династије Антонина, урађене заједно са Мирославом Мајхер, као и уводни текст о зборнику *Historia Augusta*, те исцрпне коментаре царских биографија.

Расправе Ж. Петковића, публиковане у престижним међународним и домаћим часописима и зборницима радова, посвећене су разноликим темама из римске историје: конституционалној историји позне републике ('Newly Recruited Senators and quaestio inter sicarios in 80 BC', *Mélanges d'histoire et d'épigraphie offerts à Fanoula Papazoglou à l'occasion de son quatre-vingtième anniversaire*, 1997; 'Закон о цензури и Цицероновом спису *О законима*,' у: *Sobria Ebrietas. У спомен на Мирона Флашара*, 2006), спољној политици ('Sulla and the Liburnian Campaign of Cinna', *Aevum* 82, 2008; 'Mithridates II and Antiochos Hierax', *Klio* 91, 2009; 'Notes on the Dardanians, the Scordisci and Roman Macedonia 168-75 BC', у: *Косово и Метохија у цивилизацијским токовима*, 2010; 'The aftermath of the Apamean settlement: early challenges to the new order in Asia Minor', *Klio* 94, 2012), војсци ('The Five Standards of the Pre-Marian Legion', *Klio* 85, 2003, са С. Душанићем) и религији ('The *flamen Quirinalis* and the Horseman of the *Lacus Curtius*', *Aevum* 76, 2002, са С. Душанићем). Иако су у жижи његових научних интересовања били разнолики аспекти републиканске историје, Ж. Петковић није занемарио ни објављивање епиграфских споменика ('ZEUS SYNENOS in the Kosmaj Inscription', *Старинар* 48, 1997; 'Дедикација Либеру са Космаја', *Жива антика* 52, 2003; 'Municipium D(robeta ?) and an Inscription Found at Aquae (Prahovo)', *Simpozionul internațional Daci și Romani. 1900 de Ani de la Integrarea Daciei in Imperiul Roman*, 2006).

Научни радови објављени после избора у звање ванредног професора (2012–2021)

Жарко Петковић је од избора у звање ванредног професора објавио једну монографију, један коментар извора са уводном студијом и тринаест научних радова. Овде ћемо их укратко приказати.

Монографија под насловом *Пад Римске републике*, Земун: ИК Филип Вишњић 2018, 304 стр. ISBN: 978-86-6309-182-5; COBISS.SR-ID 269072140 (M42), инспирисана студијом *The Roman Revolution* великог Роналда Сајма, представља, слободно се може рећи, круну Петковићевог дугогодишњег бављења историјом позне републике. Она прати историју римске државе у преломном и турбулентном раздобљу од Цезаровог убиства 44. године пре н.е. до Августове смрти 14. године н.е. Ж. Петковић на основу релевантних извора, пре свега дела античких историчара, и обимне савремене

историографске литературе зналачки приказује и анализира кључне догађаје из поменутог периода, као што су, примера ради, Цезарова смрт и њене последице, оснивање и растакање Другог тријумвирата, грађански рат између Октавијана и Марка Антонија, успостављање новог поретка после Октавијанове победе, Августови војни походи итд. Монографија *Пад Римске републике*, међутим, није посвећена искључиво политичкој историји. У њој се обрађују и бројни други аспекти историје позне републике и раног принципата – конституционални развој и институције, друштвени односи, религија, Августов империјализам, династичка питања и питање Августовог наследства, да набројимо само неке од њих. Монографија *Пад Римске републике*, поред основног текста изложеног у низу тематски врло добро заокружених целина, садржи и корисне додатке. Први је посвећен одабраним историографским делима из раздобља пропасти римске републике, други садржи попис и објашњења мање познатих термина, а трећи хронолошки преглед најзначајнијих догађаја. Узети заједно, ови додаци у великој мери олакшавају праћење и читање основног текста.

Пишући о преломном раздобљу у развоју римске државе, Ж. Петковић је, природно, значајну пажњу посветио разматрању и анализи узрока пропасти републике. Он истиче да се основни закључак педагошки настројене историографије, коју добро представљају Гај Салустије Крисп и Тит Ливије, о пропасти републике због моралног опадања не може доводити у питање само због тога што човек нама савременог доба има дистанцу према морализаторском дискурсу. Криза морала и опште опадање друштвених вредности допринели су настанку и порасту гордости у редовима елите. Та особина истакнутих појединаца, као што су Брут, Антоније или Октавијан, обликовала је догађаје и водила у грађански рат. На крају је, закључује Ж. Петковић, довела до пропасти републике. Остаци нобилитета прилагодили су се новом времену и околностима. Августова власт није се заснивала на институцијама, праву и процедурама, већ на личном ауторитету принцепса.

Издање два историјска списка Гаја Салустија Криспа, под насловом *Гај Салустије Крисп, Катилинина завера; Историје – говори и писма*, Београд: Српска књижевна задруга 2015, 188 стр. ISBN: 978-86-379-1295-8; COBISS.SR-ID 218044684, резултат је сарадње са Горданом Маричићем, ванредним професором на Одељењу за класичне науке Филозофског факултета Универзитета у Београду. Г. Маричић је Салустијеве монографије и фрагменте *Историја* превео са латинског на српски језик, а Ж. Петковић је саставио предговор (стр. VII–LVI) и коментаре (стр. 51–114; 139–169). Нарочито треба истаћи да је овде реч о првом преводу на српски језик фрагмената *Историја*, можда Салустијевог најзначајнијег дела. Петковићев текст посвећен историчару Цезарове епохе по обиму и садржају далеко превазилази пуки предговор и може се посматрати као научно утемељена уводна студија. Поред основних делова о Салустијевом животу и делима, он садржи и брижљиву анализу пишчевих претходника и узора. Ж. Петковић се у оквиру поменуте уводне студије бави и Салустијевим односом према прошлости и нарочито осетљивим питањем његове тенденциозности. Коментари који прате превод Салустијевих дела тичу се, пре свега, политичких, просопографских, историографских, идејних, културних и, каткада, језичких питања. Они одражавају сву Петковићеву ерудицију и изузетно познавање римске историје.

‘The “Bellum Dardanicum” and the Third Mithridatic War’, *Historia. Zeitschrift für alte Geschichte* 63 (2014), 187–193 (M23, Q1 SJR листа за 2014). Овај рад посвећен је походу који је у другој половини 70-их година I века пре н.е., прецизније од 75. до 72. године пре н.е., против Дарданаца предузео намесник Македоније Гај Скрибоније Курион. Анализирајући овај „дардански рат“ у ширем контексту римске спољне политике, Ж. Петковић закључује да то није била авантура једног амбициозног војсковође, жељног славе и тријумфа, већ добро планирана акција која је требало да води пацификацији централних и источних области Балканског полуострва. Поред тога, Курионов поход треба посматрати и као део стратешких припрема за трећи рат против Митридата VI Еупатора. Умиривање балканских области северно од провинције Македоније било је један од основних предуслова за коначни обрачун са понтским краљем, који је уследио током 60-их година I века пре н.е.

‘The Tombstone of Cupbearer Marturius from Sirmium’, *Aevum* 91 (2017), 195–205 (коаутор А. Смирнов-Бркић; M24, Q3 SJR листа за 2017). У овом раду је анализирана надгробна плоча царског пехарника Мартурија из Сремске Митровице. Споменик је значајан због тога што је на њему забележена једна од малобројних епиграфских потврда титуле *pincerna* у позној антици. Аутори сматрају да је Мартурије био у служби Константиновог сина Констанса I. Њихово тумачење заснива се на закључку да је царево име у трећем реду забележено у адноминалном дативу. Ова пракса је добро посведочена у епиграфском материјалу Римског царства.

‘Auctoritas maiorum у Галеријевом едикту из 311. године’, *Старинар* 63 (2013), 245–250. УДК 322(37)“311”; 2–67(37)“03”; DOI 10.2298/STA1363245P (M24, категоризација Министарства за просвету, науку и технолошки развој). Анализирајући текст Галеријевог едикта о толеранцији из 311. године, Ж. Петковић открива мотиве пређашњих прогона хришћана. Цар је настојао да спречи пропадање предачких обичаја и моралних норми које је, како стоји у поменутом документу, довело до ширења атеизма у Римском царству. У раду се истиче да доношење едикта о толеранцији представља драстично одступање о дотадашње политике према хришћанима. Галеријев позив хришћанима да се моле за његов спас сведочи о његовој паганаској религиозности и, парадоксално, помаже истраживачима да боље разумеју његове антихришћанске мотиве.

‘Један прилог о позноантичком рударству у Дарданији’, *Зборник Матице Српске за историју*, 95 (2017), 9–14. УДК 929.731 Diocletianus; 902/904(497.11) (M51, категоризација Министарства за просвету, науку и технолошки развој). Овај рад посвећен је економској историји Дарданије и рударству као најзначајнијој привредној грани. Ж. Петковић на основу једног Диоклецијановог фолиса из 298. године, који је нађен на падинама Копаоника, недалеко од Белог Брда, с разлогом претпоставља да је рудник сребра и гвођђа на поменутом локалитету био експлоатисан и у доба позног Римског царства, а не само током позног средњег века. У прилог овој хипотези иде и податак да је Диоклецијан улагао велики труд да оживи рударство у подунавским провинцијама.

‘Symmachia kai philia у делу Јована Кантакузина’, *Зборник радова Византолошког института* 56 (2019), 161–170. УДК 94(495.02):327(495.02:497.11)“13”:929; <https://doi.org/10.2298/ZRV11956161P> (M24,

категоризација Министарства за просвету, науку и технолошки развој). Расправа се тиче употребе формуле *symmachia kai philia* у делу византијског писца Јована Кантакузина. Ова фраза, која је најчешће означавала уговорни савез између држава, позната је још из времена римске републике. Ж. Петковић износи две претпоставке о изворима из којих ју је Кантакузин могао преузети. Она му је могла бити позната захваљујући делима античких писаца, пре свега историчара, која су била читана у позној Византији. С друге стране, израз *symmachia kai philia* можда је преузет из *Прве књиге о Макавејцима*. У прилог томе говори исти редослед речи код Кантакузина и у *Септуагинти*, коју је византијски писац сигурно врло добро познавао.

‘Sallust on Mark Antony’, *Lucida intervalla* 48 (2019), 63–76. UDC 94(37)"-0043/-0034"; 93/94 Салустије Крисп Г.; 32:929 Марко Антоније; COBISS.SR-ID 280493836 СР - 8 (M24, категоризација Министарства за просвету, науку и технолошки развој). Овај рад посвећен је Салустијевом односу према Марку Антонију. Нема сумње да је историчар критиковао чланове Другог тријумвирата и њихову политику. Помињући лов као *servilia officia* у „Катилининој завери“, Салустије Крисп алудира на однос између Антонија и Клеопатре, који је, између осталих екстраваганција, подразумевао и заједнички лов. Ова алузија изазивала је код читалаца асоцијацију да је Антоније био потомак Херкула, иначе славног ловца, али и јунака којег је, као и Антонија, поробила једна жена (Омфала). Тако је Антонијево понижење због недостојног односа са Клеопатром истакнуто у још већој мери.

‘Маријева постумна популарност’, *Зборник Матице српске за историју* 101 (2020), 7–17. УДК 94(37); 32:929 Marius C.; https://doi.org/10.18485/ms_zmsi.2020.101.1. (M51, категоризација Министарства за просвету, науку и технолошки развој). У овом раду се расправља о популарском покрету у Риму током 70-их година I века пре н.е. Ж. Петковић подвлачи разлику између популарског покрета и маријеваца. До Цезаровог едилитета нема ниједне јавне маријевске манифестације, а неповољне оцене Маријеве личности упућују на закључак да маријевски покрет у наведеном периоду није постојао. Томе је, према мишљењу Ж. Петковића, допринела чињеница да је Марије, обрачунавши се са Сатурнином, издао популаре, као и Маријева изразита суровост према противницима у грађанском рату.

‘Марко Антоније као Нови Дионис’, *Зборник Матице српске за историју* 102 (2020), 9–19. УДК 94(37); 321.61:929 Antonius М.; https://doi.org/10.18485/ms_zmsi.2020.102.1 (M51, категоризација Министарства за просвету, науку и технолошки развој). Ж. Петковић приказивање Марка Антонија у лику и са својствима Диониса у Малој Азији и другим источним провинцијама римске државе током 41. године пре н.е. тумачи као најаву планираног похода на Партију. Дионис је, наиме, био први победник над Истоком. Поред тога, Дионис као божанска префигурација Марка Антонија сасвим је у складу са Антонијевом жељом да буде Цезаров политички наследник. Нема сумње да је повезивање са Дионисом било политички корисно, јер је тријумвиру омогућавало да се представи као човек близак плебсу, који чврсто стоји уз анти-сенаторску и цезаровско-популарску политику.

‘Римски провинцијски намесници и легати у Делима хришћанских мученика’, у: Д. Бојовић (ур.), *Свети цар Константин и хришћанство. Том II. Међународни научни скуп поводом 1700. годишњице Миланског едикта, 31. мај – 2. јун 2013*, Ниш: Центар за црквене студије 2013, 331–340. УДК 94(37):27; ISBN 978-86-84105-39-6 (М 33). У овом раду разматрају се поједини аспекти односа римских провинцијских намесника према хришћанима у раздобљу између почетка прогона и средине III века (од 64. до 249. године). На поступке намесника, који су водили суђења против хришћана, утицали су разноврсни фактори као што су царски рескрипти који су регулисали судски поступак и опште раширена паганска уверења. Исходи суђења, према мишљењу Ж. Петковића, одражавају лични интерес судија, тј. намесника да се у провинцијама очува мир и ред.

‘Цицерон у прогонству. Фингирани или стварни очај?’, у: С. Вукадиновић, С. Бошков, И. Радуловић (ур.), *Сеобе од антике до данас*, Нови Сад: Центар за историјска истраживања – Одсек за историју Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду 2020, 459–467. УДК 94(37) Cicero, M. T.; ISBN: 978-86-6065-555-6 (М33). Овај рад посвећен је Цицероновом ставу према прогонству на које је био принуђен 58. године пре н.е. Описи његовог очаја претежно су литерарни, па драматизација и пренаглашеност могу указати на закључак да је Цицероново расположење вештачко и лажно. После анализе релевантних сведочанстава, Ж. Петковић одбацује ову могућност. За Цицерона је насилно одвајање од Рима морало представљати повод за стварно очајање. Он је сматрао да у прогонству не може уживати у врсти спокојства које је својствено људима који се баве политиком (*otium*).

‘Питање верске толеранције у универзалној држави: Јевреји и Рим између два устанка (70. и 138. године)’, у: В. Јелић, М. Стојановић (ур.), *Доситеј Обрадовић и верске слободе. Зборник радова. Научни скуп*, Београд: Задужбина Доситеј Обрадовић 2014, 109–115. ISBN 978-86-87583-16-0 (М63). У овом раду је дат преглед односа и политике Римског царства према Јеврејима у раздобљу између два велика јеврејска устанка – побуне окончане падом Јерусалима 70. године и устанка Бар-Кохбе (131–135. године). Ж. Петковић анализира културне, верске и емотивне мотиве за прогон Јевреја, али и за неутрални однос према њима. На крају закључује да су Јевреји у периоду између два велика устанка против римске власти због своје верске ексклузивности, ратоборности и специфичне државне традиције били доживљавани као противници Римског царства и религије.

‘Јулијан Апостата пре доласка на власт: један младић између наметане вере и слободне филозофије’, *Међународни научни скуп у Нишу. Свет цар Константин у историјском и креативном памћењу, Иконографске студије 6* (2013), 137–148. УДК 321.15:929 Flavius Valerius Constantinus Magnus (082); COBISS SR-ID 278913799; ISBN 978-86-86805-61-4 (М63). У овом раду Ж. Петковић се бави младошћу и образовањем цара Јулијана Апостате (361–363. године). Млади припадник царске породице нашао се укљештен између два педагошка принципа: хришћанског и паганског. Изабрао је овај други, јер му је он, барем привидно, пружао више слободе. Тај избор ће касније пресудно утицати на његову верску политику и нетолерантност према хришћанству.

‘Никола Вулић’, у: М. Ковић (ур.), Срби 1903-1914: Историја идеја, Београд: Слио 2015, 358–373. ISBN 978-86-7102-499-0; COBISS.SR-ID 218087948 (М 44). Ж. Петковић у овом раду излаже биографију великог српског историчара антике у времену пре Првог светског рата, посебно се осврћући на његова схватања о историјској науци. Он истиче да је Никола Вулић од својих савременика знатно одскакао по учености, знању и опсегу истраживања. Бавио се издавањем античких натписа са територије Србије, али није занемарио ни традиционалну историографију, ни археолошка истраживања. Са Вулићем је у Србију стигао ниво знања и научности који је далеко надмашивао савременике, а поготову стање које је затекао када се вратио са школовања у Француској.

‘Слободан Душанић, српски историчар’, у: С. Душанић, Античке теме, Београд: Српска књижевна задруга 2014, VII-XXVI ISBN 978-86-379-1272-9; COBISS.SR-ID 209508108. У предговору за издање изабраних чланака Слободана Душанића анализира се научни опус нашег истакнутог академика и професора Филозофског факултета у Београду, чија су истраживања донела неке од најважнијих резултата у српској и међународној историографији XX века. С. Душанић је, према мишљењу Ж. Петковића, достојан настављач српских истраживача антике, као што су Никола Вулић и Фанула Папазоглу. Његова посебност огледа се у маштовитости у оквиру могућег, али и у ретко истанчаном духу, тактичности и инвентивности.

Научни радови Ж. Петковића, објављени после избора у звање ванредног професора, према категоризацији и броју у потпуности задовољавају критеријуме за избор у звање редовног професора прописане *Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду* (Гласник Универзитета у Београду бр. 192/16, 195/16, 199/17, 203/18 и 223/21) и *Правилима о ближим условима за избор наставника и сарадника Филозофског факултета у Београду*. Наглашавамо да је реч о радовима истраживачког карактера, који се одликују критичким методом, потпуним увидом у античке изворе и модерну историографију и хронолошко–тематском разноврсношћу.

Оцена педагошког рада и ангажовања у развоју наставе и других делатности Факултета

Ж. Петковић поседује дугогодишње педагошко искуство. У настави на Одељењу за историју Филозофског факултета Универзитета у Београду учествује од школске 1995/1996. године. Као асистент на Катедри за Историју старог века држао је семинарска вежбања из *Историје старе Грчке, Историје старог Рима* и *Увода у историјске студије*. Од избора у звање доцента 2006. године студентима прве године историје држи семинарска вежбања из обавезног предмета *Историја старог Рима*, односно *Римска историја* (предмет је променио назив 2009. године). Од избора у звање ванредног професора 2012. године студентима прве године историје и друге године класичних наука држи предавања из обавезног предмета *Римска историја*. На модулу *Античке студије* на Одељењу за историју студентима четврте године историје и других студијских група држи наставу из изборних предмета *Античка историографија; Увод у античке студије; Институције римске републике; Латинска епиграфика; Урбанизација Римског царства у источним и западним провинцијама и Подунавске провинције у доба принципата*. На мастер академским студијама историје Ж. Петковић држи наставу из следећих предмета: *Методологија истраживања у области античке историје; Римски нобилитет у периоду позне републике: политичке и друштвене промене; Институционална, друштвена и културна историја*

Римског царства; Рим према Грцима и варварима; Римска епиграфика. На докторским академским студијама историје држи наставу из предмета *Извори за историју римске републике; Извори за историју Римског царства и Римски империјализам у доба средње републике.*

У раду са студентима свих нивоа студија Ж. Петковић показује велики ентузијазам и посвећеност. Његов наставни рад одликује се лепом обавештеношћу, делотворним коришћењем најновијих резултата међународне науке, нагласком на анализи историографских извора. Ж. Петковић на семинарским вежбањима подстиче активно учешће студената у дискусији, настојећи да код њих развије и унапреди квалитете неопходне за изучавање историје – пре свега критички приступ изворима и самостално мишљење. О квалитету његовог педагошког рада сведоче врло добре и одличне оцене (просечно: 4,5) у анонимним студентским вредновањима током претходних година.

Ж. Петковић је током своје универзитетске каријере дао допринос раду Одељења за историју и Филозофског факултета Универзитета у Београду. Од 2012. до 2018. године био је шеф Катедре за историју Рима. Од 2019. године је члан Комисије за библиотеке Филозофског факултета. Од 2017. године је члан научног већа Центра за теорију историје.

Оцена рада на развоју научно-наставног подмлатка

Од почетка своје универзитетске каријере, Ж. Петковић предано ради на развоју научно-наставног подмлатка. Од избора у звање ванредног професора био је ментор за израду две докторске дисертације (Жељка Шајин, *Уређење римских рудника сребра и олова на подручју шпанских провинција и у Илирику*, 2014; Сара Лазић, *Младост у политици Позне римске републике*, рад у току) и члан комисије за оцену и одбрану три докторске дисертације (Драгана Грбић, *Civitates peregrinae у Илирику у доба Принципата према Плинијевој Naturalis Historia и епиграфским изворима*, 2012; Александра Смирнов-Бркић, *Религијска слика римске провинције Raetia Secunda у 4. веку нове ере*, Филозофски факултет у Новом Саду, 2015; Татјана Здравковић Стојановић, *Језик Цицеронових писама брату Квинту*, 2020). У поменутом раздобљу, Ж. Петковић је био и ментор за израду једног мастер рада (Сара Лазић, *Рим према централнобалканским племенима у последњем веку Републике*, 2015) и члан комисије за оцену и одбрану два мастер рада (Јулија Поповић, *Мотив искушења – примери житија св. Антонија, св. Бенедикта и св. Петра Коришког*, 2020; Тијана Васић, *Пустиња као место подвига у позноантичкој хагиографији*, рад у току). Поред тога, био је ментор за израду три дипломска рада и члан комисије за одбрану четири дипломска рада.

Оцена рада у стручним организацијама и других делатности од значаја за развој научне области

Ж. Петковић је током своје универзитетске каријере био ангажован на неколико научних пројеката које су финансирале релевантне институције Републике Србије. То су, до избора у звање ванредног професора, пројекти *Историја балканских народа и њихових култура* (носилац Балканолошки институт САНУ, 1995–2001) и *Антички натписи на тлу Србије и суседних земаља* (МНТР 1677, 2002–2005). Током 2014. и 2015. године Ж. Петковић је био руководилац пројекта *Римско и рановизантијско присуство на тлу Србије. Презентација и интерпретација изворне грађе*, који је финансирало Министарство културе и информисања Републике Србије. У његовим

оквирима радило се на једном пионирском подухвату у нашој науци када је у питању античка и римска историја – дигитализацији епиграфских споменика са тла Србије.

Ж. Петковић је током своје универзитетске каријере дао значајан допринос развоју историјске науке и струке (пре свега античких студија) и академске заједнице. Био је члан Организационог одбора Двадесет трећег међународног конгреса византијских студија, који је одржан у Београду, од 22. до 27. августа 2016. године. Поред тога, члан је Српског комитета за византологију и председништва Друштва пријатеља Свете Горе Атонске. Петковићев допринос развоју и унапређивању античких студија огледа се и у приређивању изабраних радова академика Слободана Душанића. Зборник, за који је саставио обиман предговор и напомене, објављен је 2015. године у издању Српске књижевне задруге. Ж. Петковић се током своје универзитетске каријере ангажовао и на унапређивању наставе историје. На том плану треба поменути чланство, од 2020. године, у саветодавној радној групи Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије за програм наставе и учења за ученике са посебним способностима за географију и историју. Поред тога, аутор је неколико наставних средстава и приручника. Са академиком С. Душанићем објавио је радне свеске за пети разред основне школе и први разред гимназије, као и четири историјске карте (за прецизне податке видети библиографију Ж. Петковића).

Током своје универзитетске каријере, Ж. Петковић је успешно сарађивао са Филозофским факултетом Универзитета у Новом Саду. Био је члан комисија за избор у звање Александре Смирнов-Бркић (звање асистента са докторатом, 2016; звање доцента 2019) и Ифигеније Радуловић (звање ванредног професора, 2014).

Закључно мишљење и предлог Комисије

Увидом у целокупну документацију, Комисија је утврдила да је др Жарко Петковић испунио све формалне услове за избор у звање редовног професора према критеријумима које прописују правна акта Филозофског факултета и Универзитета у Београду. Својим научним радовима дао је вредан допринос развоју античких студија и историјске науке код нас. Својим педагошким радом и богатим педагошким искуством значајно доприноси квалитету наставе на Катедри за историју Рима и Одељењу за историју Филозофског факултета Универзитета у Београду.

Имајући у виду све горе наведено, Комисија је слободна да Изборном већу Филозофског факултета Универзитета у Београду предложи да др **Жарка Петковића** **изабере у звање редовног професора** за ужу научну област **Историја Рима**, са пуним радним временом, на неодређено време.

Београд, 18. маја 2021. године

др Вујадин Иванишевић, научни саветник
Археолошки институт, Београд

др Ифигенија Радуловић, редовни професор
Филозофски факултет, Универзитет у Новом Саду

др Снежана Ферјанчић, редовни професор
Филозофски факултет, Универзитет у Београду

Г) ГРУПАЦИЈА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

I - О КОНКУРСУ

Назив факултета: Филозофски факултет, Универзитет у Београду
 Ужа научна, односно уметничка област: Историја Рима
 Број кандидата који се бирају: 1
 Број пријављених кандидата: 1
 Имена пријављених кандидата:
 1. Жарко Петковић
 2. _____

II - О КАНДИДАТИМА

1) - Основни биографски подаци

- Име, средње име и презиме: Жарко, Сретен, Петковић
 - Датум и место рођења: 17. јануар 1967, Београд
 - Установа где је запослен: Филозофски факултет, Универзитет у Београду
 - Звање/радно место: Ванредни професор
 - Научна, односно уметничка област: Историја Рима

2) - Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:

- Назив установе: Филозофски факултет, Универзитет у Београду
 - Место и година завршетка: Београд, 1994. године

Магистеријум:

- Назив установе: Филозофски факултет, Универзитет у Београду
 - Место и година завршетка: Београд, 1999. године
 - Ужа научна, односно уметничка област: Историја старог века

Докторат:

- Назив установе: Филозофски факултет, Универзитет у Београду
 - Место и година одбране: Београд, 2005. године
 - Наслов дисертације: Спољна политика Понтске краљевине
 - Ужа научна, односно уметничка област: Историја Рима

Досадашњи избори у наставна и научна звања:

- 1995. асистент-приправник
 - 1999. асистент
 - 2003. асистент, реизбор
 - 2006. доцент
 - 2010. доцент, реизбор
 - 2012. ванредни професор
 - 2017. ванредни професор, реизбор

3) Испуњени услови за избор у звање Редовни професор

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ:

	(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)	оцена / број година радног искуства
1	Приступно предавање из области за коју се бира, позитивно оцењено од стране високошколске установе	
2	Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током целокупног претходног изборног периода	Просечна оцена: 4,50
3	Искуство у педагошком раду са студентима	25 година континуираног рада у настави

--	--	--

	(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)	Број менторства / учешћа у комисији и др.
4	Резултати у развоју научнонаставног подмлатка	Ментор две докторске дисертације, члан комисија за одбрану три докторске дисертације. Ментор једног мастер рада, члан комисије за одбрану два мастер рада. Ментор три дипломска рада и члан комисија за одбрану четири дипломска рада.
5	Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама	1. Сара Лазић, <i>Рим према централнобалканским племенима у последњем веку Републике</i> , 2015, ментор. 2. Јулија Поповић, <i>Мотив искушења – примери житија св. Антонија, св. Бенедикта и св. Петра Коришког</i> , 2020, члан комисије. 3. Тијана Васић, <i>Пустуња као место подвига у позноантичкој хагиографији</i> , рад у току, члан комисије.
6	Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације	1. Жељка Шајин, <i>Уређење римских рудника сребра и олова на подручју ипанских провинција и у Илирику</i> , 2014, ментор. 2. Сара Лазић, <i>Младост у политици Позне римске републике</i> , рад у току, ментор. 3. Драгана Грбић, <i>Civitates peregrinae у Илирику у доба Принципата према Плинијевој Naturalis Historia и епиграфским изворима</i> , 2012, члан комисије. 4. Александра Смирнов-Бркић, <i>Религијска слика римске провинције Raetia Secunda у 4. веку нове ере</i> , Филозофски факултет у Новом Саду, 2015, члан комисије. 5. Татјана Здравковић Стојановић, <i>Језик Цицеронових писама брату Квинту</i> , 2020, члан комисије.

	(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)	Број радова, сапштења, цитата и др	Навести часописе, скупове, књиге и друго
7	Објављен један рад из категорије М20 или три рада из категорије М51 из научне области за коју се бира.		
8	Саопштен један рад на научном скупу, објављен у целини (М31, М33, М61, М63)		
9	Објављена два рада из категорије М20 или пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора у звање из научне области за коју се бира.		
10	Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту		
11	Одобрен и објављен универзитетски		

	уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање		
12	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33		
13	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63.		
14	Објављена један рад из категорије М20 или четири рада из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. (за поновни избор ванр. проф)		
15	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33. (за поновни избор ванр. проф)		
16	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63. (за поновни избор ванр. проф)		
17	<u>Објављен један рад из категорије М21, М22 или М23 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира</u>	1	The “Bellum Dardanicum” and the Third Mithridatic War, <i>Historia. Zeitschrift für alte Geschichte</i> 63 (2014), 187–193 (М23, Q1 SJR листа за 2014)
18	<u>Објављен један рад из категорије М24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М21, М22 или М23 може, један за један, да замени услов из категорије М24 или М51</u>	2	The Tombstone of Cupbearer Marturius from Sirmium, <i>Aevum</i> 91 (2017), 195–205 (коаутор А. Смирнов-Бркић) (М24, Q3 SJR листа за 2017) <i>Auctoritas maiorum</i> у Галеријевом едикту из 311. године, <i>Старинар</i> 63 (2013), 245–250. УДК 322(37)"311"; 2–67(37)"03" DOI 10.2298/STA1363245P (М24, категоризација МПНТР)
19	<u>Објављених пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М24 може, један за један, да замени услов из категорије М51</u>	5	Један прилог о позноантичком рударству у Дарданији, <i>Зборник Матице Српске за историју</i> , 95 (2017), 9–14. УДК 929.731 Diocletianus; УДК 902/904(497.11) (М51, категоризација МПНТР) <i>Symmachia kai philia</i> у делу Јована Кантакузина, <i>Зборник радова Византолошког института</i> 56 (2019), 161–170. УДК 94(495.02):327(495.02:497.11)"13":929 https://doi.org/10.2298/ZRVII1956161P (М24, категоризација МПНТР) Sallust on Mark Antony, <i>Lucida intervalla</i> 48 (2019), 63–76.

			<p>UDC 94(37)"-0043/-0034"; UDC 93/94 Салустије Крисп Г. UDC 32:929 Марко Антоније COBISS.SR-ID 280493836 CIP – 8 (M24, категоризација МПНТР)</p> <p>Маријева постумна популарност, <i>Зборник Матице српске за историју</i> 101 (2020), 7–17. УДК 94(37); 32:929 Marius C. https://doi.org/10.18485/ms_zmsi.2020.101.1. (M51, категоризација МПНТР)</p> <p>Марко Антоније као Нови Дионис, <i>Зборник Матице српске за историју</i> 102 (2020), 9–19. УДК 94(37) УДК 321.61:929 Antonius M. https://doi.org/10.18485/ms_zmsi.2020.102.1 (M51, категоризација МПНТР)</p>
20	Цитираност од 10 хетеро цитата.	29	<p><u>Mithridates II and Antiochos Hierax, <i>Klio</i> 91/2 (2009), 379-385.</u></p> <p>S. Panichi, <i>La Cappadocia Ellenistica sotto gli Ariaratidi ca. 250-100 A.C.</i>, Firenze 2018, 97.</p> <p>L.Ballesteros Pastor, Les réseaux de Mithridate, <i>Dialogues d'histoire ancienne</i> 44/1 (2018), 175.</p> <p>A. Heller, Antiochos Hierax y: <i>The Encyclopaedia of Ancient History</i> I, 2013, 483.</p> <p>G. Payen, <i>Les conséquences géopolitiques du traité d'Apamée en Asie Mineure</i>, Paris 2016, 49.</p> <p>M. D'Agostini, Antiochos and Stratonike, y: E. Carney, S. Müller (eds.), <i>The Routledge Companion to Women and Monarchy in the Ancient Mediterranean World</i>, London 2020, 211; 214.</p> <p>A. Dan, F. Queyrel, D. Marzoli, H.J. Gehrke, L. B. Pastor, Les concepts en sciences de l'Antiquité: mode d'emploi, <i>Dialogues d'histoire ancienne</i>, 44-1 (2018), 221-303.</p> <p>B. Chrubasik, <i>Kings and Usurpers in the Seleukid Empire: The Men who Would be King</i>, Oxford 2016, 93; 112.</p> <p><u>The bellum Dardanicum and the Third Mithridatic War, <i>Historia</i> 63-2 (2014), 187—193:</u></p> <p>A. Morales, Las guerras Mitridatica en la geopolitica Mediterranea. Sobre Los Contactos entre Mitridates Eupator y los Italicos, <i>Aevum</i> 90/1 (2016), 184.</p> <p>A. Putamorsi, <i>Lucullo: Commedia in due atti</i>, Bologna 2015, 157.</p>

		<p>Y. Le Bohec, <i>Lucullus: général et gastronome</i>, Paris 2019, 144.</p> <p>M. Šašel-Kos, Illyricum, the Adriatic, and Italy in the plans of Mithradates VI Eupator, <i>Arheološki vestnik</i> 70 (2019), 161.</p> <p>D. W. Roller, <i>Empire of the Black Sea: The Rise and Fall of the Mithridatic World</i>, Oxford 2019, 240; 255.</p> <p><u>ZEUS SYNENOS in the Kosmaj Inscription»</u>, <i>Starinar</i>, N.S. 48(1997) 185-187:</p> <p>D. Grbić, Ethnic Association: Epigraphic Example from Upper Moesia, <i>Lucida Intervalla</i> 44 (2015) 131.</p> <p>T. Cvjetičanin, Grobovi tipa Mala Kopašnica-Sase: narativ o kontinuitetu, <i>Етноантрополошки проблеми</i> 11 (2016), 723.</p> <p><u>S. Dušanić, Ž. Petković, The Flamen Quirinalis at the Consualia and the horseman of the Lacus Curtius</u>, <i>Aevum</i> 76 (2002), 63–75:</p> <p>D. Miano, The Goddess Ops in Archaic Rome, <i>Bulletin of the Institute of Classical Studies</i> 58-1 (2015), 101.</p> <p>A. Chiu, <i>Ovid's Women of the Year: Narratives of Roman Identity in the Fasti</i>, Ann Arbor, 2013, 30.</p> <p><u>Sulla and the Liburnian Campaign of Cinna</u>, <i>Aevum</i> 82/1 (2008), 119–125:</p> <p>T. Smith, <i>Foro Soltitudo. Roman Elections and the Time of Cinna</i>, Wellington 2017, 65.</p> <p>F. Santangelo, Caesar's aims in Northeast Italy, <i>Papers of the British School at Rome</i> 84 (2016), 110.</p> <p>A. Keaveney, Notes on the First Mithridatic War in Macedonia and Greece, <i>Syllecta Classica</i> 29 (2018) 38; 59.</p> <p>L. Ballesteros Pastor, Los Príncipes del Ponto la Política Onomástica de Mitridates Eupátor como Factor de Propaganda Dinástica, <i>Revue des Etudes Anciennes</i> 117-2 (2015), 443.</p> <p>S. Lazić, Licinus' account of the Roman campaigns against the Balkan tribes in 85 B.C., <i>Lucida intervalla</i> 48 (2019) 105, 108, 111.</p> <p>M. N. Faszczka, <i>Bunt w Poynorepulikanskiej Armii Rzymskiej (88–30 przed Chr.)</i>, Warszawa 2014, 12; 126.</p>
--	--	--

			<p>A. Bora, Maedi/Maidoi – Bithynioi: Makedonia, Roma, Thrak ve Pontos Mücadelelerinde Bithynlerin Thrakia ve Anadolu'daki İzleri, Çeşmi Cihan Tarih Kültür ve Sanat Araştırmalar E-Dergisi 4 (2017) 27, 28, 30.</p> <p><u>The Five Standards of the Pre-Marian Legion», <i>Klio</i> 85/1 (2003), 42-56, са С. Душанићем:</u></p> <p>M. Dillon, L. Garland, <i>Ancient Rome: Social and Historical Documents from the Early Republic to the Death of Augustus</i>, London 2015, 144.</p> <p><u>The aftermath of the Apamean settlement: early challenges to the new order in Asia Minor, <i>Klio</i> 94/1 (2012), 357–365:</u></p> <p>L. Ballesteros-Pastor, Comana Pontica in Hellenistic Times: A Cultural Crossroads, у: M.-P. de Hoz, J. P. Sanchez Hernandez, C. Molina Valero (edd.), <i>Between Tarhuntas and Zeus Polieus. Cultural Crossroads in the Temples and Cult of Graeco-Roman Anatolia</i>, Leuven – Paris – Bristol 2016, 56; 60.</p> <p>D. W. Roller, <i>Empire of the Black Sea: The Rise and Fall of the Mithridatic World</i>, Oxford 2019, 225.</p> <p>G. Payen, <i>Les consequences géopolitiques du traité d'Apamée en Asie Mineure</i>, Paris 2016, 35.</p> <p><u>Дедикација Либеру са Космаја, <i>Жива Антика</i> 52 (2003), 219–224:</u></p> <p>S. Pilipović, Agriculture and Worship. A Contribution to the Study of Daily Life in Roman Singidunum and its Environs, <i>Balkanica</i> 46 (2015) 41; 48.</p> <p><u>Цицерон. Беседа за Милона, у преводу В. Недељковића, предговори коментар Ж. Петковић, Нови Сад – Сремски Карловци 1998.</u></p> <p>T. Zdravković Stojanović, Jusivni i prohibitivni konjuktivi u Ciceronovim pismima Atiku i bratu Kvintu, <i>Lucida Intervalla</i> 45 (2016) 58, 59, 61.</p>
21	Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије М31 или М33	2	<p><u>Римски провинцијски намесници и легати у <i>Делима хришћанских мученика</i>, у: Д. Бојовић (ур.), <i>Свети цар Константин и хришћанство. Том II. Међународни научни скуп поводом 1700. годишњице Миланског едикта, 31. мај – 2. јун 2013</i>, Ниш: Центар за црквене студије 2013, 331–340.</u></p> <p>УДК 94(37):27 ISBN 978-86-84105-39-6 (М 33)</p>

			<p>Цицерон у прогонству. Фингирани или стварни очај?, у: С. Вукадиновић, С. Бошков, И. Радуловић (ур.), <i>Сеобе од антике до данас</i>, Нови Сад: Центар за историјска истраживања – Одсек за историју Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду 2020, 459–467. УДК 94(37) Ciceron, М. Т. ISBN: 978-86-6065-555-6 (M33)</p>
22	<p>Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије М61 или М63</p>	2	<p>Питање верске толеранције у универзалној држави: Јевреји и Рим између два устанка (70. и 138. године), у: В. Јелић, М. Стојановић (ур.), <i>Доситеј Обрадовић и верске слободе. Зборник радова. Научни скуп</i>, Београд: Задужбина Доситеј Обрадовић 2014, 109–115. ISBN 978-86-87583-16-0 (M63)</p> <p><u>Јулијан Апостата пре доласка на власт: један младић између наметане вере и слободне филозофије, Међународни научни скуп у Нишу. Свет цар Константин у историјском и креативном памћењу, Иконографске студије 6 (2013), 137–148.</u> УДК 321.15:929 Flavius Valerius Constantinus Magnus (082) COBISS SR-ID 278913799 ISBN 978-86-86805-61-4 (M63)</p>
23	<p>Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање</p>	1	<p><i>Пад Римске републике</i>, Земун: ИК Филип Вишњић 2018, 304 стр. ISBN: 978-86-6309-182-5 COBISS.SR-ID 269072140 (M42)</p>
24	<p>Број радова као услов за менторство у вођењу докт. дисерт. – (стандард 9 Правилника о стандардима...)</p>	15	<p>1. <i>Пад Римске републике</i>, Земун: ИК Филип Вишњић 2018, 304 стр. 2. Notes on the Dardanians, the Scordisci and Roman Macedonia, 168–75 BC, у: <i>Косово и Метохија у цивилизацијским токовима. Међународни тематски зборник. Књ. 3: Историја. Историја уметности</i>, Косовска Митровица 2010, 11–17. 3. Sulla and the Liburnian Campaign of Cinna, <i>Aevum</i> 82 (2008), 119–125. 4. Mithridates II and Antiochos Hierax, <i>Klio</i> 91 (2009), 379–385. 5. The aftermath of the Apamean settlement: early challenges to the new order in Asia Minor, <i>Klio</i> 94 (2012), 357–365. 6. The Bellum Dardanicum and the Third Mithridatic War, <i>Historia. Zeitschrift für Alte Geschichte</i> 63 (2014), 187–193. 7. <u>The Tombstone of Cupbearer Marturius from Sirmium, <i>Aevum</i> 91 (2017), 195–205.</u> 8. Sallust on Mark Antony, <i>Lucida Intervalla</i> 48 (2019), 63–76. 9. <i>Symmachia kai philia</i> у делу Јована</p>

		<p>Кантакузена, <i>Зборник радова Византолошког института</i> 56 (2019), 161–170.</p> <p>10. <i>Auctoritas maiorum</i> у Галеријевом едикту из 311. године, <i>Старинар</i> 63 (2013), 245–250.</p> <p>11. Маријева постумна популарност, <i>Зборник Матице српске за историју</i> 101 (2020), 7–17.</p> <p>12. Марко Антоније као Нови Дионис, <i>Зборник Матице српске за историју</i> 102 (2020), 9–19.</p> <p>13. Јулијан Апостата пре доласка на власт: један младић између наметане вере и слободне филозофије, <i>Међународни научни скуп у Нишу. Свет цар Константин у историјском и креативном памћењу. Иконографске студије</i> 6 (2013), 137–148.</p> <p>14. Римски провинцијски намесници у Делима хришћанских мученика, у: <i>Свети цар Константин и хришћанство. Међународни научни скуп поводом прославе 1700 година Миланског едикта</i>, Ниш 2013, 331–340.</p> <p>15. Цицерон у прогонству. Фингирани или стварни очај?, у: <i>Сеобе од антике до данас</i>, Нови Сад 2020, 459–467.</p>
--	--	--

ИЗБОРНИ УСЛОВИ:

<i>(изабрати 2 од 3 услова)</i>	<i>Заокружити ближе одреднице (најмање по једна из 2 изабрана услова)</i>
1. Стручно-професионални допринос	<p><u>1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству.</u></p> <p><u>2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа.</u></p> <p><u>3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама.</u></p> <p><u>4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима.</u></p> <p>1. Уредник (са В. Јанковићем): С. Душанић, <i>Античке теме</i>, Београд: Српска књижевна задруга 2015.</p> <p>2. Члан Организационог одбора Двадесет трећег међународног конгреса византијских студија, Београд, 22–27. август 2016. године.</p> <p>3. Члан комисија за одбрану три докторске дисертације и два мастер рада.</p> <p>4. Руководилац пројекта „Римско и рановизантијско присуство на тлу Србије. Презентација и интерпретација изворне грађе“ (Министарство културе и информисања, 2014-2015).</p>
2. Допринос академској и широј заједници	<p><u>1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира.</u></p> <p><u>2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству.</u></p> <p><u>3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог</u></p>

	<p><u>органа и комисије министарстава.</u></p> <p>4. Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке.</p> <p>5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.</p> <p>1. Члан Српског комитета за византологију. Члан председништва Друштва пријатеља Свете Горе Атонске. Члан научног већа Центра за теорију историје Филозофског факултета у Београду.</p> <p>2. Шеф Катедре за историју Рима, 2012–2018. Члан Комисије за библиотеке Филозофског факултета Универзитета у Београду.</p> <p>3. Члан саветодавне радне групе Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије за програм наставе и учења за ученике са посебним способностима за географију и историју.</p>
3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству	<p>1. Руковођење или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама</p> <p><u>2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача.</u></p> <p>3. Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа.</p> <p>4. Учешће у програмима размене наставника и студената.</p> <p>5. Учешће у изради и спровођењу заједничких студијских програма</p> <p>6. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству.</p> <p>2. Члан комисије за избор Александре Смирнов-Бркић у звање асистента са докторатом, Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду, 2016. Члан комисије за избор Александре Смирнов-Бркић у звање доцента, Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду, 2019. Члан комисије за избор Ифигеније Радуловић у звање ванредног професора, Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду, 2014.</p>

***Напомена:** На крају табеле кратко описати заокружену одредницу

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Увидом у целокупну документацију, Комисија је утврдила да је др Жарко Петковић испунио све формалне услове за избор у звање редовног професора према критеријумима које прописују правна акта Филозофског факултета и Универзитета у Београду. Својим научним радовима дао је вредан допринос развоју античких студија и историјске науке код нас. Својим педагошким радом и богатим педагошким искуством значајно доприноси квалитету наставе на Катедри за историју Рима и Одељењу за историју Филозофског факултета Универзитета у Београду.

Имајући у виду све горе наведено, Комисија је слободна да Изборном већу Филозофског факултета Универзитета у Београду предложи да др **Жарка Петковића**

изабере у звање редовног професора за ужу научну област **Историја Рима**, са пуним радним временом, на неодређено време.

Место и датум: Београд, 18. маја 2021.

др Вујадин Иванишевић, научни саветник
Археолошки институт, Београд

др Ифигенија Радуловић, редовни професор
Филозофски факултет, Универзитет у Новом Саду

др Снежана Ферјанчић, редовни професор
Филозофски факултет, Универзитет у Београду

Изјава о изворности

Име и презиме кандидата др Жарко Петковић

Сагласно члану 26. став 3. Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду,

ИЗЈАВЉУЈЕМ

- да је сваки мој рад и достигнуће, изворни резултат мог интелектуалног рада и да тај рад не садржи никакве изворе, осим оних који су наведени у раду,
- да нисам кршио/ла ауторска права и користио/ла интелектуалну својину других лица.

Потпис аутора

У Београду, 31.05.2021.

Др Жарко Петковић

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
Број: 771/1-III/1

Београд, 25.06.2021.

На основу члана 21. став 1. тачка 8. Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“ бр. 200/2017) и члана 215. Статута Филозофског факултета Универзитета у Београду (Број: 738/1), издајем следећу:

ПОТВРДУ

др Жарку Петковићу, кандидату предложеном одлуком Изборног већа Факултета бр. ДС/ПС 05/4-02 бр. 771/1-III/1 од 25.06.2021. године за избор у звање редовног професора за ужу научну област Историја Рима, **није изречена мера Јавне осуде за повреду Кодекса професионалне етике** на Филозофском факултету Универзитета у Београду.

Ову потврду доставити надлежном већу Универзитета.

О спровођењу ове Потврде стараће се Одсек за правне и кадровске послове.

Доставити:
-Именованом
-Досије
-Архива

ДЕКАНА ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА

Проф. др Миомир Деспотовић